

Z ČASA NAMENJA

Brexit

Ko si sanje nasprotujejo

kako sanjamo

Beseda *sanje* ima dva pomena. Prvi pomen uporabimo, kadar nekemu rečemo: „Minulo noč sem sanjal o tebi.“ S tem mislimo, da smo med spanjem „videli“ njegovo podobo.

Morda je nekaj „počel“ in morda smo „slišali“ njegov glas.

Drugi pomen besede sanje izraža težnjo ali hrepenenje. Študent lahko npr. reče: „Sanjam, da bom postal odvetnik in pomagal ljudem, ki imajo težave z zakonom.“

Brexit – britansko glasovanje o izstopu iz Evropske Unije ima opravka s težnjo, ki je več kakor tisoč let polnila um mnogih evropskih vladarjev. Toda starodavni babilonski kralj je neko noč imel sanje, iz katerih se je naučil, da se ta težnja, sanje o združenji Evropi, ne bo nikoli uresničila. O dvojnih sanjah lahko berete v članku Eda Dickersona „Ko si sanje nasprotujejo“, ki se začne na strani 20.

ZČASA
ZNAMENJA

ISSN 1580-223X
izhaja polletno
vse pravice pridržane

Urednik: Zmag Godina
Slika na naslovnici: fredex – fotolia.com
Znamenja časa
Njogoševa 15
1000 Ljubljana
e-mail: info@dopisna-svetopisemska-sola.si

naslovnica

- 20 Brexit: Ko si sanje nasprotujejo**
Je Sveto pismo napovedalo izstop Britanije iz Evropske skupnosti?

članki

- 6 Kaj je resnica?**
Odgovor na starodavno vprašanje
- 10 Dilema pametnih telefonov**
Ne glede na njihovo priročnost in uporabnost njihova uporaba ni brez pasti in nevarnosti.
- 16 Je krst potreben?**
Je naše zveličanje odvisno od krsta?

- 26 Upanje sredi nasilja**
Svet je bolan in glede na Sveto pismo bo ostal takšen do Jezusove vrnitve.
- 34 Zakaj ima teden 7 dni**
Zakaj ne šest ali osem ali štiri dni?
- 40 Poglejte še enkrat**
- kolumne**
- 4 Religija v novicah**
- 32 Živeti z otroki**
Bolni otroci in TV
- 38 Vaša svetopisemska vprašanja**

Revija Znamenja časa želi bralcem zagotoviti relevanten material – novice, nasvete in članke, ki jim bodo v sodobni družbi pomagali k polnosti življenja in jih izpolnili z radostjo in upanjem.

Z ČASA ZNAMENJA

Svetopisemska besedila so vzeta iz Standardnega prevoda Svetega pisma. Copyright © Društvo Svetopisemska družba Slovenije 1996, z dovoljenjem. Besedila z oznako EKU so iz ekumenske izdaje iz leta 1987. Besedila z oznako CHR so po Chraskovem prevodu. Vse slike, kjer ni posebej označeno: © 2018 Fotolia

NAVEDENO

„Izdajati zakone ni delo religij, tudi islama ne.“

Mouhanad Khorchide, profesor islamske verske vzgoje na Univerzi Münster v Nemčiji. –Christian Century

Odstotek držav z velikimi verskimi restrikcijami

2007 20%

2009 24%

2010 26%

2012 29%

2013 28%

2014 24%

Kanadske cerkve rastejo

Zadnjih 60 let je v mnogih cerkvah v ZDA in Kanadi upadalo število vernikov. Toda nekatere so neprestano rastle in raziskovalci z Univerze Wilfrid Laurier v Ontariu so opravili petletno raziskavo, da bi ugotovili vzrok. Pogovarjali so se z več kakor 2200 verniki iz 22 cerkva, od katerih jih je 13 bilo t.i. sredinskih protestantskih cerkva in 9 konzervativnih protestantskih cerkva. Pastorji in verniki sredinskih cerkva so kot razlog za upad verništva omenili družbene spremembe. Toda statistika je razkrila drugi razlog: 93 odstotkov pastorjev rastočih cerkva se je držalo „tradicionalnih“ svetopisemskih verovanj, kakor je npr. verovanje, da je „Jezus vstal

iz smrti v resničnem telesu iz mesa in krvi in pustil za sabo prazen grob“, v primerjavi z le 56 odstotki pastorjev upadajočih cerkva, ki so potrdili takšno verovanje. Tako pastorji kakor verniki rastočih cerkva so bistveno marljivejši v proučevanju Svetega pisma in v molitvi. To vključuje tudi bolj dobesedno razlaganje Svetega pisma in večjo odprtost do zamisli, da Bog deluje na svetu. David Haskell, eden izmed raziskovalcev, pravi: „Uganka umiranja srednjih cerkva je razrešena ... Moč naše raziskave je v tem, da jo sedaj lahko pojasnimo: teologija je pomembna.“

—Religion News Service

Dokaz za Nabotov vinograd

Ko je Nabot, prebivalec starodavnega izraelskega mesta Jezreel, zavrnil prodajo svojega vinograda kralju Ahabu, je kraljeva žena Jezabela skovala zaroto za Nabotov umor, da bi njen mož lahko prišel do vinograda (1 Kr 21).

VIR: Gallup Poll

Dokaz o uničenju Jeruzalema

V zgodovini Izraela je bil Jeruzalem uničen dvakrat: prvič so ga leta 586 pr. Kr. uničili Babilonci; drugič pa so ga leta 70 po Kr. uničili Rimljani. Arheologi so nedavno odkrili sloj znotraj kamnitih stavb, ki so bile zgrajene zunaj obzidja starodavnega Jeruzalema, iz babilonskega obdobja. Ena najpomembnejših najdb so ducati skladiščnih vrčev z odtisom cvetov vrtnic na vrhu ročajev. Uporaba vrčev s takšnimi rozetami je bila omejena na 100-letno obdobje od časa kralja Ezekija (715 pr. Kr.) do babilonskega razdejanja Jeruzalema. Moderne metode testiranja kažejo, da so vrče uporabljali za skladiščenje tekočin ali žit. Po babilonskem uničenju so se na ročajih vrčev pojavljale drugačne stampiljke. —*Haaretz*

Nedavna arheološka odkritja v dolini Jezreel podpirajo zgodovinsko resničnost te zgodbe. Raziskovalci, med katerimi je bila tudi dr. Norma Franklin, so s pomočjo laserske tehnologije odkrili več stiskalnic za grozdje in olive, vključno z dosedaj največjo odkrito stiskalnico za grozdje. Odkrili so tudi več kakor sto vdolbin v trdni plastikal, ki so bile oblikovane v obliki posod za tekočine, za katere Franklinova meni, da so se uporabljale za shranjevanje vina. Analiza zemlje je pokazala, da gre za področje, ki je idealno za gojenje vinske trte. „Kot

arheolog,“ pravi Franklina, „ne morem trditi, da je zagotovo obstajal določeni človek po imenu Nabot, ki je imel določeni vinograd. Zgodba je zelo stara, toda na osnovi tega, kar smo našli, lahko rečem, da je dokaj verjetno, da se je zgodba, kakor je opisana v Svetem pismu, zgodila tukaj v Jezreelski dolini.“ —*Breaking Israel News*

Budisti napadajo muslimane

V Šrilanki je 70 odstotkov budistov in 9 odstotkov muslimanov. Na žalost ti dve religiji slabo shajata druga z drugo. Muslimani obtožujejo budistično

organizacijo Bodu Bala Sena (BBS, kar pomeni Budistična močna sila) za vrsto napadov na mošeje. Muslimanska organizacija Sekretariat za muslimane pravi, da so med letoma 2013 in 2015 zabeležili 538 primerov nasilja nad muslimanskimi mošejami in poslovnimi prostori in ustrahovanja. Po napadu na mošejo v glavnem mestu Šrilanke Kolombu 17. maja 2017, je policija prijela štiri ljudi, med katerimi sta bila budistični menih in policist, ki sta prevažala opremo za izdelavo bomb. Oba sta bila pomembna člana BBS. —*Religion News*

A man with dark hair and glasses, wearing a light blue shirt and a dark patterned vest, is sitting at a desk. He has his hands clasped together in front of him and is looking off to the side with a thoughtful expression. A white laptop is open in front of him, and the background is a blurred office setting.

Med zaslišanjem
je Pilat vprašal Jezusa: „Kaj je
resnica?“ vendar ni
počakal na odgovor.
Sedaj ga išče
Doug Batchelor.

kaj je resnica?

Pred leti sem se peljal po avtocesti iz Kalifornije v Teksas in sredi noči zavil na postajališče, da bi natočil gorivo. Po vrnitvi na cesto sem kmalu opazil, da so mi neke stvari nekako znane. *Mimo te restavracije sem se peljal pred kratkim. O, fant, jih pa res imajo veliko v tem kraju!* Toda čez nekaj kilometrov sem ugotovil, da kažipoti ne pravijo Interstate 40 *Vzhod*. Sedaj so se glasili *Zahod*.

Več kakor 20 kilometrov sem bil popolnoma prepričan, da vozim v pravo smer, toda moja iskrenost me nikoli ne bi pripeljala v Teksas.

Ta izkušnja me spomni na izjavo, ki jo občasno slišim od dobronamernih religioznih ljudi. „Vse reke vodijo v morje,“ pravijo. „Dokler smo iskreni, nas bo Bog vse rešil.“ Toda ali bo iskrenost sama po sebi prinesla zveličanje?

Nekega dne se je Jezus srečal s Samarijanko in ji v pogovoru brez ovinkov omenil, da „zveličanje pride od Judov“ (Jn 4,22 CHR). Ta izjava je bila politično skrajno neprimerna. Če bi želel biti Jezus politično korekten, bi ji npr. rekel: „Vi iskreno častite Boga na gori Gerizim. Mi Judje častimo Boga v Jeruzalemu. Ampak nič zato. Vsi bomo prišli v nebesa in se bomo tam imeli radi!“ Toda ne! Jezusa je veliko bolj zanimala resnica kakor politična korektnost.

Da, resnica.

V današnjem času obstaja veliko glasov, ki nam govorijo o poti v večno življenje, toda kako naj vemo, kateri od njih govori resnico? Le s pomočjo Svetega pisma. Psalmist je rekel: „Vse tvoje zapovedi so *resnica*.“ (Ps 119,151; poudarek dodan) In Jezus je rekel: „Tvoja beseda je *resnica*.“ (Jn 17,17; poudarek dodan) Najboljši vir

za določanje resnice ni vaša ali moja iskrenost ampak le Sveto pismo.

Ljubiti resnico

Svetopisemska resnica ni vedno priljubljena, ker je včasih boleča. Kako naj torej *sprejmemo* resnico, če je ne *maramo*? Moramo se jo naučiti *ljubiti*. Ljubiti resnico pomeni prepoznati, da je za nas najboljša, tudi če je ne maramo.

Jezus je rekel: „Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu.“ (Jn 3,20.21) Ljudje, ki ljubijo resnico, sprejemajo luč iz Božje besede celo takrat, kadar le-ta nasprotuje njihovim naravnim željam.

Ljubiti resnico je popolnoma povezano z našim večnim zveličanjem. Ko govori o ljudeh, ki bodo ob Jezusovem drugem prihodu izgubljeni, Pavel pravi: „Tistim, ki gredo v pogubo, ker niso sprejeli ljubezni do resnice, da bi bili rešeni.“ (2 Tes 2,10)

Toda kako se lahko vi in jaz naučiva *ljubiti* resnico, če jo v svoji naravni biti *sovraživa*? Ne moreva se – vsaj ne sama po sebi. Morala bova prositi Boga, da položi svojo ljubezen do resnice v najino srce. Lahko moliva takole: „Prosim, Bog, pomagaj mi hoteti živeti po tvoji resnici. Položi ljubezen za resnico v moje srce.“

Nekateri prav kmalu, skoraj nemudoma izkusijo spremembo iz sovraš-

tva do resnice v sprejem resnice in ljubezen do nje. Drugi pravijo, da se sprememba dogaja postopoma. Kakorkoli že, ta postopek se imenuje „novorojenje“ ali „spreobrnitev“. Pavel je to opisal kot „obnovo uma“ (Rim 12,2). Če ga prosimo, bo Bog dejansko spremenil način našega razmišljanja in vrednotenja, tako da bomo sovražili, kar smo nekoč ljubili, in ljubili, kar smo nekoč sovražili.

učiti se resnice

Tudi potem ko je Bog položil ljubezen do resnice v naše srce, se bomo resnico morali naučiti. To pa pomeni vzeti si čas za branje Svetega pisma. Predlagam vam, da si vsak dan rezervirate pol ure za branje Svetega pisma, za razmišljanje o prebranem in za molitev o naučenem.

„Pa saj nimam pol ure dnevno za branje Svetega pisma!“ boste rekli. Tako je to videti sedaj. Toda zamislite si mladega prezaposlenega moškega, ki je srečal „ljubezen svojega življenja“. Če bi ga pred nekaj tedni prosili, naj vam nameni pol ure svojega časa, bi odvrnil, da nima niti pet minut prostega časa. Toda potem ko je srečal žensko svojih sanj, se je njegov prednostni seznam drastično prerazporedil! Sedaj lahko najde dve ali tri ure dnevno za druženje z njo!

Tako je tudi z branjem Svetega pisma, vira resnice. Če se naučimo ljubiti resnico in ljubiti Jezusa, ki je poosebljena Resnica, bomo z veseljem prerazporedili svoje prioritete, da bi

ustvarili čas za branje in proučevanje Svetega pisma.

ustaliti se v resnici

Abraham Lincoln je imel navado vprašati: „Koliko nog ima pes?“ Ljudje so odgovarjali: „Štiri.“ Potem je Lincoln rekel: „Zamislimo si, da imenujemo pasji rep noga. Koliko nog ima potem?“ Rekli so: „Pet.“ „Napačno,“ jim je odgovoril, „preimenovanje pasjega repa v nogo, ga ne spremeni v nogo.“

Poznal sem kristjane, ki so krenili za vsakim, ki je prišel mimo z nekim novim naukom. Če je ta oseba *rekla*, da je to ali to resnica, potem to *mora biti* resnica. Toda nekaj imenovati resnica, tega ne naredi za resnico. Moramo doseči stanje, da lahko presodimo o resnici. To pomeni ustvariti temelj resnice, na katerem bomo lahko gradili druge resnice.

Prvi korak pri gradnji hiše je vlitje trdnega temelja. Če je temelj močan, lastniku ne bo potrebno skrbeti ali bo nosil celo hišo. Tako je tudi z našim sistemom verovanja. Ko ga čvrsto utrdimo, nam ni potrebno še naprej razmišljati o gotovosti tega, kar verujemo.

Toda kako lahko dosežemo to gotovost? Kako naj *vemo*, da poznamo resnico? Ponovno – le s pomočjo Svetega pisma, in pa tudi s pomočjo duhovno uravnoreženih ljudi, ki dobro poznajo Sveto pismo. Peter je rekel, da „nobena prerokba v Pismu ni stvar zasebne razlage.“ (2 Pt 1,20)

Ne moremo se zanašati na svojo razlago niti na razlago koga od svojih bližnjih. Kadar se srečamo s težavnimi temami oziroma besedili, moramo dovoliti Svetemu pismu, da razlaga samo sebe. To pomeni, da moramo v Svetem pismu poiskati še druga besedila, ki govorijo o isti temi in jih potem skrbno primerjati med seboj. Naš cilj naj bo, da postanemo zreli kristjani, ki imamo uravnoreženo razumevanje svetopisemske resnice.

Sveto pismo je močan temelj, ki zagotavlja nasvete za srečno življenje in daje čudovito upanje za prihodnost.

Spoznal sem, da je Sveto pismo močan temelj, ki zagotavlja nasvete za srečno življenje in daje čudovito upanje za prihodnost. Če iščete resnico, najprej molite, da bi jo vzljubili. Potem si vzemite čas za proučevanje Svetega pisma. Spoznajte se z drugimi proučevalci, tako da boste lahko imeli korist tudi od njihovih spoznanj. Medtem ko boste čakali na Jezusovo vrnitev, vas bo raziskovanje načina življenja, kakor si ga je zamislil Bog, navdalo z zadovoljstvom in z gotovostjo upanja za prihodnost.

Čeprav so sodobni pametni telefoni priročni, se moramo zavedati težav, ki jih lahko povzročijo v naših življenjih, če nismo pazljivi, pravi **Scott Wegener.**

dilema

PAMETNIH TELEFONOV

Celo povprečni opazovalec mora priznati, da so pametni telefoni spremenili življenje v 21. stoletju. Nikoli do sedaj niso ljudje uživali toliko sveta na konici svojih prstov. Ves dan, vsak dan; doma, v pisarni in na počitnicah. Ljudje so samo za sporočilo, fotografijo ali klic oddaljeni od kogarkoli. To je dobra novica; prav tako pa tudi slaba.

To je dobra novica za osebo, ki ji je pravočasen klic na številko 911 (v Sloveniji 112, op. prev.) rešil življenje, za motorista, ki se mu je pokvaril motor in je lahko poklical vlečno službo, ali pa za osamljenega študenta, ki se lahko razveseli znanega glasu domačih. Pa vseeno ista naprava, ki rešuje toliko življenj in prinaša nepredstavljivo udobje, prav tako ustvarja težave. In ravno v tem je dilema: kljub neverjetni uporabnosti je pametni telefon kradoma uspel nadvladati razum marsikoga in to je slaba novica.

Začnimo pri očitnih nevarnostih, ki jih povzroča pametni telefon. Alan S. Hilibrand, podpredsednik oddelka za ortopedske operacije v Univerzitetni bolnišnici Thomasa Jeffersona v Filadelfiji pravi: "Nekateri podatki kažejo, da je v vsakem trenutku na ameriških ulicah 60 odstotkov pešcev, ki med hojo uporabljajo telefon, torej se po njem pogovarjajo ali pa na njem počnejo kaj drugega. To je kar zaskrbljujoča številka."

Hilibrand opisuje posledice t. i. "digitalnih pešcev smrti", ki so se sprehajali po mestnem središču: "Na našo prvo pomoč so pripeljali ljudi, ki jih je zbil avtomobil," pravi. "Med hojo po ulici so gledali v svoj telefon in sploh niso bili pozorni, da bodo prečkali cesto, po kateri je ravno takrat pripeljalo vozilo."

Še bolj nevarno kot pisanje sporočil in telefoniranje med hojo je, če to počnemo med vožnjo. Nacionalni svet za varnost ocenjuje, da je ta navada vzrok za 1.600.000 nesreč

vsako leto. Nacionalna agencija za varnost v cestnem prometu pa poroča, da uporaba telefona med vožnjo poveča možnost za nesrečo za 23-krat. Torej se raje uprite skušnjavi, da bi preverjali resničnost izjave.

Pa vendar telefon zahteva še strašnejši davek kot sta smrtonosna hoja in vožnja. Igra se z našim umom. Da, res je, elektronske naprave, ki so oblikovane za to, da bi izboljšale naše življenje, imajo moč, da pritajeno povečajo našo tesnobo in strahove.

Obstajajo tri oblike te težave: strah pred prazno baterijo (SPB), strah, da bomo kaj zamudili oz. spregledali (SBZ) in strah biti "offline" (SBO).

SPB – strah pred prazno baterijo

Desetletje nazaj je bil stres zaradi bojazni, da se vam bo izpraznila baterija na telefonu, redek. Večina baterij je namreč zdržala skoraj en teden.

S prihodom požrešnih pametnih telefonov pa se je povečal pritisk na duševno stanje njihovih uporabnikov. Proizvajalec pametnih telefonov LG je razkril, da je 90 odstotkov od 2000 vprašanih priznalo, da doživijo strah pred prazno baterijo, ko ta pade pod 20 odstotkov. Prav tako so razkrili, kaj vse so uporabniki pripravljeni narediti, da bi zopet napolnili baterije svojih telefonov. Nekateri so tako prosili popolne tujce, če jim posodijo svoj polnilec, drugi so celo odpovedali sestanek, da bi se vrnili domov in napolnili svoj telefon. V zadnjih letih so trgovski centri in letališča naredili polnilne postaje, da bi rešili omenjene težave.

vas je strah, da bi bili "offline"?

- ▶ Ali pregledate socialna omrežja, preden vstanete?
- ▶ Ali pregledate socialna omrežja tik preden zvečer zaspate?
- ▶ Ali ste na spletu objavili več kot eno novico v zadnjih 48-ih urah?
- ▶ Ste že dve minuti na poti, ko se spomnite, da ste pozabili svoj telefon. Ali se boste obrnili?
- ▶ Ali morate napolniti baterijo svojega telefona več kot enkrat na dan?
- ▶ Ali brskate po socialnih omrežjih, tudi ko je to neprimerno? Na primer med delom v službi, med bogoslužjem v cerkvi, medtem ko ste v toaletnih prostorih ali celo med vožnjo?

Če ste na več kot tri vprašanja odgovorili pritrdilno, obstaja velika verjetnost, da doživljate strah pred tem, da bi bili nepovezani.

SBZ – strah, da bi kaj zamudili

Ta strah ni nov niti ni povezan samo z socialnimi omrežji, vendar se najpogosteje pojavlja v zvezi z njimi. Od ljudi, ki živijo od trgovinskih tabloidov in zabavnih oddaj, do tistih, ki ogovarjajo s prijatelji po telefonu, pa vse do tistih, ki preprosto morajo slišati ali videti novice vsako uro, je videti, kakor da imajo nekateri resno “potrebo” po tem, da so obveščeni. Na Facebooku, lahko ti ljudje takoj zvejo aktualne novice, o prevarah znanih osebnosti in o razkošnih počitnicah svojega najboljšega prijatelja!

Čeprav je lepo biti v stiku s prijatelji na družabnih omrežjih, proslavljati njihove dosežke in jim ponuditi podporo, ko jo potrebujejo, je problematična posledica takšne nenehne takojšnje oskrbe prijateljev strah, da bomo nekaj zamudili. Ljudje zapravijo ure na socialnih omrežjih v upanju, da bodo našli nekaj novega, nekaj, kar bodo “všečkali”. Med vsemi navdihujočimi citati in smešnimi objavami so prijatelji, ki počnejo nekaj osupljivega – pogosto v oddaljenih eksotičnih krajih. Ko se objave kopičijo in se prijatelji v njih pojavljajo večkrat, to ustvari občutek, da so vsi na boljšem kot mi. V nekaterih lahko to zbudi zavist, v drugih depresijo.

Objave, všečki, potrjevanje, novice, nakupovanje in fotografije: vse to hitro preraste v odvisnost od majhnega zaslona. Nenadoma telefon upravlja naše življenje, mi pa postanemo tarče strahu in tragedije.

SBO – strah biti „offline“

To je strah, da bi živeli brez dostopa do interneta. Torej brez elektronske pošte, sporočil, Facebooka, Twitterja in Googleja. Pomeni življenje brez novic, športnih rezultatov v živo, brez video vsebin Youtubeja in predvajanja glasbe na spletu; nič več spletnega bančništva, preverjanja stanja delnic in nakupovanja na Amazonu. Na kratko rečeno: vse to je brez interneta nedosegljivo.

Biti nepovezan vas napolnjuje s strahom, da boste izgubili takojšnjo potrditev, ki ste jo tako dolgo gojili, da sedaj po njej hrepenite. Navsezadnje, če ne morete objaviti aktualnih dogodkov, ali je sploh pomembno, da so se vam zgodili? V čem je sploh smisel, če ni “prijateljev”, ki bi si objavo ogledali in jo komentirali? Kmalu je vsa vaša sreča odvisna od količine všečkov. In če ni všečkov, se pojavita žalost in depresija.

Seveda se mnogi, ki uporabljajo telefon in objavljajo na socialnih omrežjih, ne soočajo s temi strahovi, a je vseeno dobro kdaj pa kdaj preveriti. Upravljam jaz svoj telefon ali upravlja on mene? Ali potrebujem digitalno razstrupitev?

Če vas je vse to spodbudilo, da ste premislili o svoji uporabi telefona, ne bodite potrti, kajti vsako tehnološko odkritje je prineslo duhovne pasti. Pametni telefon sam po sebi ni ne slab ne dober. Je sodobno udobje – orodje za uporabo. Tako kot npr. televizija ali računalnik ima tudi

telefon veliko moč in lahko ob pravilni uporabi uresniči nekaj dobrega.

duhovne nevarnosti

Žal, zapeljivec uporabi vsako dobro stvar v našem življenju in jo spremeni v nekaj, kar nas lahko uniči. Že od samega začetka je to njegov način delovanja. Vprašanje ni, ali pametni telefoni, tablice in računalniki izboljšajo vaše življenje. Vprašanje je, ali ga izboljša Bog. Te naprave vas lahko približajo Bogu ali oddaljijo od njega. Odločitev je vaša, toda resnica je naslednja: vse, kar vam jemlje čas, namenjen za druženje z Bogom, ne prispeva k izboljšanju vašega življenja.

V današnjem svetu je mnogim prvi vzgib seči po vedno prisotnem telefonu. Postal je tako bistven, da si težko predstavljamo življenje brez njega. Morda pa je čas, da se upremo svoji želji po njem na slavo Bogu in za svojo obnovo. Tukaj je nekaj strateških nasvetov za načrtovanje dneva, tako da bo Bog na prvem mestu. Če vas je navada uporabe pametnega telefona izzvala duhovno, vam bo v pomoč psalmistov nasvet.

1. Začnite dan z Bogom. Bistveno je, da se povežete z Bogom, preden začnete pregledovati sporočila, Facebook ali elektronsko pošto. "GOSPOD, zjutraj poslušaj moj glas, zjutraj polagam predte molitev in čakam." (Psalm 5,4 SSP) Ničesar slajšega ni, kakor da si vzamemo nekaj časa na začetku dneva in odpremo svoje srce Jezusu. Že samo

nekaj vrst iz Psalmov lahko poživi vašega duha. Zgodbe iz evangelijev vas lahko spomnijo na Božjo moč, ki spreminja življenje.

2. Pojdite k Bogu, ko ste v težavah. Naslednji nasvet je, da se obrnete na Boga, ko so pred vami težave. Vsakodnevni izzivi so priložnost, da svoje srce in misli osredotočite na Boga. "Moje oči so vedno uprte v GOSPODA, zakaj on potegne moje noge iz mreže." (Psalm 25,15) Obračanje k Bogu je preprosto: lahko se prijavite za sprejemanje spodbudnih duhovnih razmišljanj na vaš elektronski naslov ali nastavite Facebook, da med vašimi novicami prikaže povzdigujoča svetopisemska besedila. Ti preprosti opomniki vam bodo pomagali ohraniti oči uprte v Jezusa v vsaki situaciji.

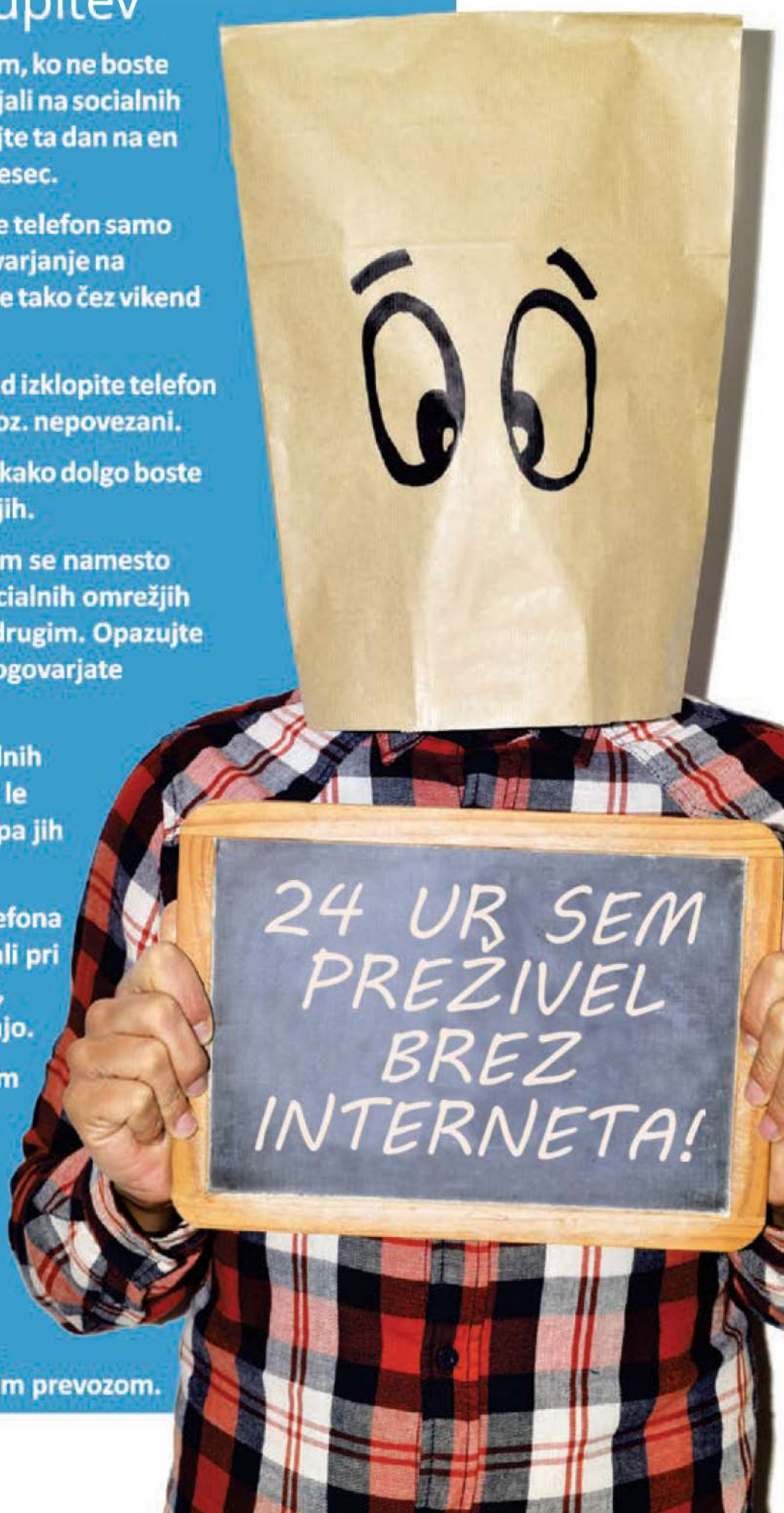
3. Pojdite k Bogu z željami srca. In na koncu: sanjajte o velikih rečeh. Bog si želi, da ste srečni in uspešni. Želi, da mu zaupate svoje želje, sanje in hrepenenja. "Razveseljuj se v GOSPODU, pa ti bo dal, kar želi tvoje srce." (Psalm 37,4) Ta čudovita obljuba vas vabi, da zaupate svojo prihodnost Bogu in se mu izročite. Zagotovo je Bog, ki vas je ustvaril in odrešil, zmožen poskrbeti za vaš mir in srečo.

Dilema pametnih telefonov ni nobena težava za Boga. Nič nima proti tehnologiji in „povezanemu“ življenju. Toda naj vam bo prvi, zadnji in najboljši pa boste odkrili, da je On edini "všeček", ki resnično šteje.

ideje za digitalno razstrupitev

- ▶ Začnite z enim dnevom, ko ne boste preverjali in objavljali na socialnih omrežjih. Podaljšajte ta dan na en teden ali celo en mesec.
- ▶ En dan uporabljajte telefon samo za klicanje in odgovarjanje na sporočila. Poskusite tako čez vikend ali celo ves teden.
- ▶ Za ves dan ali vikend izklopite telefon in bodite "offline" oz. nepovezani.
- ▶ Omejite se, kdaj in kako dolgo boste na socialnih omrežjih.
- ▶ Med dolgočasenjem se namesto z brskanjem po socialnih omrežjih zaposlite z nečim drugim. Opazujte okolico ali pa se pogovarjate z neznancem.
- ▶ Obvestila na socialnih omrežjih pregledajte le enkrat dnevno ali pa jih izključite.
- ▶ Zavežite se, da telefona ne boste uporabljali pri obrokih, v spalnici, cerkvi in med vožnjo.
- ▶ Dovolite družinskim članom, da vas opomnijo, kadar želite popustiti kateri od teh skušnjav.
- ▶ Imejte pri sebi knjigo in jo berite med vožnjo z javnim prevozom.

je krst potrpeben?

Se lahko človek zveliča brez krsta? Ronel De Blois obravnava to vprašanje, ki so si ga kristjani zastavljali že od nekdaj.

Skoraj negibno je ležala na bolniški postelji s cevko za hranjenje na trebuhu, priključena na kisik. Nekoč je bila energična mlada ženska, vendar ji je multipla skleroza ukradla njeno živahnost. Moral sem približati uho njenim ustom, da sem slišal njene kot dih tihe besede. Zašepetala je: „Pastor, kmalu bom umrla. Želim biti krščena.“

Toda kako naj krstite človeka, ki ni telesno zmožen biti potopljen v vodo? Ali je za zveličanje nujno, da se krsti s potopitvijo ženska, ki umira na bolniški postelji? Pa poglejmo ...

pomen krsta

Da bi razumeli bistvo in namen krsta, se moramo vrniti k preprostemu človeškemu opraviilu – umivanju. Danes smo seznanjeni s postopki odstranjevanja mikroorganizmov in ker smo navajeni na milo in vročo tekočo vodo, zlahka mislimo, da so ljudje vedno in povsod razumeli pomen čistoče. To pa seveda ni res. Čistoča in higienske razmere so bile na podeželju in v revnih mestnih četrtih izziv skozi vso zgodovino ter razlog za mnoge bolezni starodavnega in današnjega tretjega sveta.

Mnogi predpisi Tore (prvih petih

knjig Svetega pisma) imajo opravka z dobrim načinom življenja in higieno, čeprav nikoli ne omenjajo bolezenskih klic. Zaradi pomanjkanja znanja takratnih ljudi, ki niso imeli mikroskopov, Stara zaveza opisuje zdravstveno stanje z izrazom „čist“. Tretja Mojzesova knjiga pravi, da kdor je imel „tok“ morebiti nezdrave telesne tekočine, je bil obredno „nečist“ (ne bolan ali kužen, kakor bi rekli danes), dokler si ni opral rok, telesa in oblačil (3 Mz 15,11-14).

Od umivanja za telesno čistost do umivanja kot sredstva za *duhovno čistost* je le majhen korak. David je napisal: „V nedolžnosti si umivam roke, da smem hoditi okrog tvojega oltarja, o GOSPOD, da lahko glasno izrekam zahvalo, da pripovedujem o vseh tvojih čudovitih delih.“ (Ps 26,6.7) Med obžalovanjem svojega velikega greha, ko je dal umoriti moža svoje ljubice Batsebe, je napisal: „Očisti me greha s hizopom, da postanem čist, operi me, da postanem bel bolj kot sneg.“ (Ps 51,9; ležeče dodano)

Skozi stoletja se je to starozavezno besedilo oblikovalo v določena pravila in tradicije. V Jezusovem času so bili vsi seznanjeni z umivanjem iz

duhovnih razlogov. Farizeji so bili zelo natančni glede obrednega umivanja in so kritizirali vse, ki niso bili tako dosledni kakor oni (Mt 15,2).

Krst ni sredstvo za zveličanje – samo Jezus Kristus lahko reši.

Ko je Janez Krstnik v odročnem kraju ob Jordanu začel oznanjati „krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov“ (Mr 1,4), to ni predstavljalo neke popolnoma nove zamisli. Judje, ki so šli k Janezu, so vedeli, zakaj gredo. Janez je uporabil judovsko razumevanje umivanja, da bi svojim poslušalcem pomagal videti, da Bog odpušča in želi rešiti vse, ki resnično obžalujejo svoje grehe.

prej in potem

Za Jude Jezusovega časa vera in narodnost nista bili ločeni zamisli. Oseba se je rodila kot Jud. Toda krst je pojasnil nekaj bistvenega glede pokore: na duhovni poti obstaja prej in potem. Obstaja točka, na kateri grešnik postane odrešen. Obžalovanje grehov prestavi vernika v novo življenje, temu pa sledi javni obred, pri katerem se njegovi grehi simbolično sperejo s potopitvijo v vodo. Po obredu si vernik prizadeva živeti živ-

ljenje, ki ga je krst nakazal, kajti Jezus je rekel: „Obrodite vendar sadove, vredne spreobrnjenja!“ (Lk 3,8)

V pogovoru z Nikodemom je Jezus podal osupljivo izjavo, da „Če se kdo na novo ne rodi, ne more videti kraljestva Božjega (Jn 3,3 CHR, ležiče dodano). Svojo misel pojasnjuje z navajanjem sestavin svojega krsta: „Če se kdo *ne rodi iz vode in Duha*, ne more priti v Božje kraljestvo.“ (Vrsta 5, poudarek dodan) Jezus s svojim krstom ni le dal zgleda, temveč ga je postavil tudi za pogoj, da nekdo postane kristjan. „Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence,“ je rekel, „krščujte jih v ime Očeta in Sina in Svetega Duha.“ (Mt 28,19) Peter je podal enako sporočilo: „Spreobrnite se! Vsak izmed vas naj se dá v imenu Jezusa Kristusa krstiti v odpuščanje svojih grehov.“ (Apd 2,38)

toda ali je krst nujen?

Obe zapovedi pojasnjujeta, da je krst, ki vsebuje spokorjenje, sprejetje Božje moči po Svetem Duhu in javno obredno umivanje grehov, začetna točka osebnega krščanskega življenja. Toda ali je krst nujen za zveličanje? Kakor smo videli, je spokorjenje prvi pogoj za krst, tako da ni zveličanja brez spokorjenja. Ali je navsezadnje komu lahko odpuščeno grešno dejanje, če ne prevzame odgovornosti zanj?

Pa vendar ni dovolj le obžalovanje storjenega greha. Spokorjenje pome-

ni odvrniti se od greha in se z vero obrniti h Kristusu. Pavel pravi, da smo po naravi mrtvi v naših prestopkih in grehah (Ef 2,1), vendar nas bo Bog „oživil s Kristusom“ (Ef 2,5 EKV). Z milostjo ste namreč odrešeni po veri,“ piše, „in to ni iz vas, ampak je Božji dar.“ (Ef 2,8)

Vodni del krsta ni sredstvo zveličanja temveč oznanilo, da se je človek spokoril in vzveroval. Sama voda očitno ne more oprati grehov, toda Kristus jih lahko in On uporablja krst kot simbol tega procesa. Zato hrepeni po krstu vsak, kdor si želi biti opravičen po Kristusu, tako kakor moja paralizirana prijateljica.

Imam prijatelja, ki se je priselil v ZDA in je, potem ko je dobil dovoljenje za bivanje za potrebno število let, zaprosil za državljanstvo, s ciljem, da bi bil zaprisežen kot državljan ZDA. „S trajnim dovoljenjem za bivanje bi lahko živel tukaj in užival deželo,“ pravi. „Nihče me ni silil postati državljan, toda tako rad imam to deželo, da sem z javno zaobljubo želel postati državljan in tako zaključiti proces, ki sem ga začel, ko sem prišel sem. Tako vsi vedo, da spadam sem.“ Postal je državljan, ker je imel rad svojo novo deželo in obred je bil javni prikaz te ljubezni.

Tako je tudi s krstom. Krst ni sredstvo za zveličanje – samo Jezus Kristus lahko reši – vendar je obred, ki ga rešeni ljudje želijo opraviti. Pavel je šel tako daleč, da je izjavil, da

je krst ena od stvari, ki združujejo kristjane: „En Gospod, ena vera, en krst; en Bog in Oče vseh, nad vsemi in po vseh in v vseh.“ (Ef 4,5.6)

Najmanj en svetopisemski dogodek kaže, da Jezus rešuje tudi takrat, kadar krst ni možen. Zgodilo se je takrat, ko je bil Jezus na križu med dvema razbojnikoma. Eden od njiju je s kančkom moči, ki mu je še preostal, izgovoril spokorniško prošnjo: „Jezus, spomni se me, kadar prideš v svoje kraljestvo.“ Jezus, ki je bil sam blizu smrti, mu je odgovoril: „Resnično ti pravim danes*, boš z menoj v raj.“ (Lk 23,42.43 CHR) Spokorjeni razbojnik nikoli ni bil krščen, kajti v trenutku, ko se je spokoril, krst več ni bil možen. Toda Jezus mu je zagotovil, da je rešen in da ga bo videl v nebesih.

Tudi moja paralizirana prijateljica ni bila sposobna za potopitev v vodo in krst kot takšen. To je bilo zanjo nemogoče. Toda opravila je nadomestni obred, ki je zanjo simboliziral krst in bila je zadovoljna. Kmalu zatem je umrla v prepričanju, da bo zopet vstala iz smrti ob vstajenju, ko je predvideno, da bomo z Jezusom za večno.

---

*Besedilo v prevodu CHR se glasi: „Resnično ti pravim, danes boš z menoj v raj.“ Toda stara grščina ni imela ločil, tako da je vejico primerno postaviti po besedi *danes*, kar se sklada s svetopisemskim naukom o človeški naravi in smrti ter z dejstvom, da bo Božje ljudstvo šlo v nebesa šele ob Jezusovem ponovnem prihodu. Jezus je tistega dne (*danes*) razbojniku obljubil, da bo nekoč z njim v raj.

Brexit

ko si sanje naspr

2. junija 2016 so britanski volivci zadali morda smrtni udarec starodavnim sanjam o združeni Evropi.

V treh desetletjih, od leta 1914 do 1945, sta dve svetovni vojni opustošili Evropo od Velike Britanije na zahodu do Urala na vzhodu, od arktičnega kroga na Norveškem do prstov na italijanskem čevlju. Ti vojni sta

povzročili uničenje domov, kmetij, mest in tovarn ter dobesedno izbrisali dve generaciji moških kakor tudi nešteto žensk in otrok. Porušili sta neprecenljive katedrale in druge arhitekturne dragocenosti. Uničili sta na stotine nenadomestljivih umetnin.

V strahu, da se kaj takega ne bi še kdaj ponovilo, so evropski voditelji

Ed Dickerson se ozira na svetopisemsko in preroško povezanost britanske odločitve, da zapusti Evropsko unijo.

bili prepričani, da zvezi ne more spodleteti. Potem pa je prišel brexit – britanski referendum, v katerem se je Velika Britanija odločila izstopiti iz Evropske unije. Vse do poznega popoldneva na dan glasovanja so mnogi bili prepričani, da bo Velika Britanija ostala del EU. Toda izid glasovanja tistega junijskega dne je šokiral ves svet. Naslednja dva dni so finančni trgi po svetu doživljali čustvene pretrese.

Agencija CNN je poročala, da „je Dow padel za 261 točk na najnižjo raven zadnjih treh mesecev in to po predhodnem petkovem padcu za 610 točk. Skupna izguba skoraj 900-tih točk pomeni, da je zmeda po brexitu najhujše dvodnevno obdobje na ameriških borzah po ponorelem avgustu 2015. Evropski delniški trgi so bili deležni še večjega pritiska in funt je po britanskem zgodovinskem glasovanju v ponedeljek ponovno padel na novo najnižjo raven. V primerjavi z dolarjem je padel za 3,5 %

začeli načrtovati zvezo, ki je pozneje dobila ime Evropska unija (EU). Zamisel, da se združijo pod skupno valuto, zunanjo politiko in vlado, jim je vlivala upanje, da bo ta ekonomska in politična zveza preprečila bodoče spopade.

Nekaj časa je kazalo, da vse deluje dobro. Pravzaprav so mnogi ljudje

in se je prodajal za 1,32 \$, kar predstavlja njegovo najnižjo vrednost v zadnjih treh desetletjih.“ Finančni trgi ne marajo negotovosti, izglasovanje brexita pa je prineslo valove negotovosti. Mnoge države članice EU so doživele val nezadovoljstva zaradi rastoče federalizacije in sedaj obstaja bojazen, da bi o izstopu lahko glasovali tudi na Poljskem, Češkem, Slovaškem kakor tudi v skandinavskih državah in celo v Franciji.

Politični nemir v EU je posledica večletnih gospodarskih in finančnih spopadov znotraj zveze. Grčija je še naprej nemirna zaradi varčevalnih ukrepov, ki ji jih nalaga Bruselj. Italija, Portugalska, Španija in še nekatere druge države so pod bremenom dolgov, ki jih v glavnem dolgujejo ostalim članicam EU.

Ogrožen z gospodarsko in politično nestabilnostjo se evropski parlament od znotraj sooča z dvema nasprotujočima si pobudama. Nekateri svetujejo previdnost, ker so zaskrbljeni, da bi brexit služil drugim državam kot izgovor za izstop. Drugi zahtevajo še več politične in gospodarske povezanosti. Mnogi bi neradi opustili sanje o združenih Evropi.

propad evropske enotnosti

Zadnjič, ko je v Evropi obstajalo nekaj, kar bi lahko imenovali enotnost, je bilo v času Rimskega imperija. Ko je Rim padel, ga ni zamenjal nov imperij. Kakor krdelo psov, ki trgajo truplo, so ga razkosala ger-

manska in druga plemena, ki so se potem obrnila še drugo proti drugemu. Toda ostal je spomin na združen evropski imperij in sanje o uresničenju te enotnosti so še naprej burile človeško domišljijo.

Karel Veliki, kralj Frankov, je bil morda prva oseba, ki si je resno prizadevala doseči enotnost in to že tri stoletja po padcu Rima. Osvojil je velik del osrednje Evrope in vodil pohod na muslimansko Španijo. Papež Leon III ga je okronal za „kralja Rimljanov“, toda kljub temu je vsem jasno, da je bil Karel Veliki kljub svoji velikosti premajhen, da bi obnovil imperij.

Sedem stoletij je minilo do naslednjega poskusa Karla V, rimsko-nemškega kralja in cesarja. Z zmago nad Muslimani pri Alhambri leta 1492 je vrnil Španijo pod evropski nadzor, toda vojne s Francijo, trije veliki upori in neprestani spopadi s Turki v Avstriji in vzhodno od nje so mu preprečili uresničitev njegovih sanj. Izčrpan od zahtev vladanja se je v letih 1554 do 1556 odpovedal vseh svojih titul in dve leti pozneje umrl v samostanu.

Tudi francoski vladar Ludvik XIV, veliki „Sončni kralj“, se je oprijel teh sanj, vendar mu kljub 72-tim letom vladanja ni uspelo združiti kontinenta.

Po Francoski revoluciji je prišel na oblast Napoleon Bonaparte. Kot izjemen taktik je popeljal svojo vojsko čez ves kontinent. Nekaj časa je bilo

videti, da bo končno uresničil starodavne sanje o združenju Evrope. Toda to se ni zgodilo. Dvakrat premagan in dvakrat izgnan je na osamljenem otoku umrl še en ambiciozni človek, ki mu ni uspelo združiti Evrope.

Ker vojaška prizadevanja niso prinesla uspeha, so se evropske kraljevske družine zarotile, da združijo Evropo s pomočjo porok. Ob izbruhu prve svetovne vojne so v skoraj vseh vpletenih državah vladali potomci angleške kraljice Viktorije: angleški kralj Georg V, nemški cesar Wilhelm in ruski car Nikolaj II so bili bratrance.

Tudi Wilhelm je sanjal o združitvi Evrope pod svojo vladavino, vendar sta mu njegove načrte prekrizala ravno njegova bratranca – vojaške strategije se niso uskladile z družinskimi dogovori.

Potem pa je prišel Adolf Hitler. Njegove sanje o „tisočletnem Reichu“ so zagotovo poskušale posnemati moč in doseg starodavnega Rima. Toda svoje življenje je končal v porušenem Berlinu, ki ga je predvidel za prestolnico svoje združene Evrope.

Vsake sanje o združenju Evrope v tej več kakor tisočletni zgodovini so bile videti blizu uresničitve, vendar jih je vedno nekaj preprečilo. Kako je možno, da se nekaj, kar so si želeli mnogi, vedno konča nesmiselno in v razočaranju? Odgovor se vsekakor lahko nahaja v drugih sanjah. V sanjah, ki jih je prejel starodavni kralj.

druge sanje

Te sanje so neko noč prišle k Nebukadnezarju, starodavnemu babilonskemu kralju, vendar je zanimivo, da jih je do jutra pozabil. Toda kljub temu da se ni mogel spomniti vsebine sanj, se je spomnil občutka njihove nujnosti in usodnosti. O teh sanjah lahko beremo v Svetem pismu, v drugem poglavju knjige preroka Daniela.

Sanje so babilonskega kralja tako zelo skrbele, da je velel sklicati svoje „čarovnike, vedeževalce, vražarje in kaldejce“, da bi mu povedali pomen sanj. Ker pa jim ni znal povedati, kaj je sanjal, mu niso mogli pomagati.

„Ni človeka na zemlji, ki bi mogel razložiti kraljevo besedo,“ so rekli, „kajti noben še tako velik in mogočen kralj ni zahteval takšne reči od nobenega čarovnika ali vedeževalca ali kaldejca. Reč, ki jo kralj zahteva, je težka, in ni ga, ki bi jo mogel pred kraljem pojasniti, razen bogov, ki pa ne stanujejo s smrtniki.“ (Vr. 10,11) Besen kralj je ukazal usmrtiti vse modrece. Zares težavne sanje!

Za obsodbo je zvedel tudi Daniel, suženj iz Jeruzalema, eden izmed teh modrecev. Zavedal se je, da Bog pozna kraljeve sanje, zato je molil, da bi mu Bog razodel sanje in njihovo razlago. Bog pa je storil prav to. To so bile veličastne sanje!

Nebukadnezar je sanjal o mogočnem kovinskem kipu. Glava te velike podobe je bila zlata, ramena in prsi srebrne, trebuh in boki iz bronca,

ter stegna iz železa. Stopala in prsti na nogah so bili iz železa in ilovice, kar je zelo nenavadna mešanica, saj se ti dve snovi ne držita druga druge. Nazadnje je Nebukadnezar v sanjah videl kamen, ki je zadel podobo v stopala in jo razdejal, sam pa je postal velika gora, ki je napolnila vso zemljo.

pomen kraljevih sanj

Daniel je Nebukadnezarju opisal podobo in potem še njen pomen. Rekel je, da mu je nebeški Bog poslal te sanje, da bi mu razodel prihodnost.

„Ti,“ je rekel Daniel, „si glava iz zlata.“ (Vr. 38) Z drugimi besedami – babilonsko kraljestvo, ki ga je posebljal Nebukadnezar, je predstavljalo glavo podobe in njen najveličastnejši del, kakor je zlato ena najžlahtnejših kovin. Toda Babilon bo v določenem času prišel do svojega konca in zavladal bo nov imperij, ki pa bo manj veličasten, kakor je srebro manj dragoceno od zlata. Sledil bo tretji imperij, zopet slabši po veličastju, kakor je to predstavljeno s trebuhom in ledji iz bronu. Za njim bo v sredozemlju in širše zavladal četrti – železni imperij. Ko bo le-ta prišel do svojega konca, bo njegovo ozemlje razdeljeno na številne manjše države, ki pa se ne bodo mogle združiti, kakor se ne sprijemata železo in ilovica. V času tega razdeljenega kraljestva bo nova moč, ki ni v povezavi z imperiji, predstavljenimi na kipu,

pometla celotno strukturo in narastala, tako da bo zavladala celi zemlji.

Če je bil Babilon zlata glava, koga potem predstavljajo druge kovine? Srebro prestavlja Medo-Perzijo, moč, ki je premagala Babilon. Grški kralj Aleksander Veliki je premagal Perzijski imperij, tako da bron predstavlja Grčijo. Rim je premagal razdeljen ostanek Aleksandrovega imperija in železna stegna primerno predstavljajo absolutno moč in tiranstvo Rima. Tacit, eden velikih rimskih govornikov, je opisal rimsko vladavino z naslednjimi besedami: „Naredijo puščavo in jo imenujejo mir.“

Toda celo železni Rimski imperij je padel. Ne zaradi novega velikega imperija temveč zaradi zbirke primitivnih barbarskih plemen. In kakor smo že videli, nestabilna mešanica železa in ilovice ustrezno opisuje Evropo od takratnih dni do danes. Veliki generali, neusmiljeni despoti, zviti strategji – vsi ti so poskušali združiti Evropo, vendar jim je spodletelo. Kajti kadar si sanje nasprotujejo, bodo vedno prevladale tiste, ki so dane kot Božje prerokovanje.

kje smo danes

Kakor železo in ilovica nista združljiva, tako nobena velika imperijska moč ne bo sposobna ustvariti trajne vladavine na ozemlju starodavnih imperijev. Ne glede na zasnovo in vzvišenost njenih ciljev, je bila Evropska unija obsojena na neuspeh

že od samega začetka, kajti sanje o združenih Evropi nasprotujejo sanjam, ki jih je Bog dal Nebukadnezarju. Videti je, da je brexit začetek propada EU.

Danes živimo na prstih velike podobe, ki jo je Nebukadnezar videl v sanjah. Pričakujemo končno dejanje teh sanj – kamen, ki bo vržen brez človeških rok in bo zvrnil celotni kip ter izbrisal vsako sled starodavnih imperijev in njihovih ostankov na stopalih ter prstih.

Daniel je pojasnil, kaj se bo zgodilo potem: „V dneh teh kraljev bo Bog nebes ustanovil kraljestvo, ki na veke ne bo razdejavano. Njegovo kraljestvo ne bo prepuščeno drugemu

ljudstvu. Razdrobilo in pokončalo bo vsa ta kraljestva, samo pa bo ostalo na veke.“ (Vr.44)

Kamen, vržen brez rok, predstavlja samega Kristusa, ki bo odstranil vsa pozemska kraljestva in bo vzpostavil nova nebesa in novo zemljo, kajti prejšnje je minilo. Na to pa se lahko zanesemo, kajti kakor smo videli, so se Nebukadnezarjeve sanje vedno znova potrjevale v zadnjih več kakor 2000 letih. Daniel je vedel, da se bo dogajalo tako, zato je rekel Nebukadnezarju: „Veliki Bog tako oznanja kralju, kaj se bo poslej zgodilo. Sanje so resnične in njihov pomen je zanesljiv.“ (Vr. 45)

Če ste uživali ob branju revije Znamenja časa, si jo naročite na svoj dom. Pošljite izpolnjen kupon na spodnji naslov in dvakrat letno boste prejeli brezplačni izvod v svoj poštni nabiralnik.

Ime _____

Priimek _____

Naslov _____

Pošta _____

**Znamenja časa
Njegoševa 15
1000 Ljubljana**

upanje
sredi
nasilj

Svet je poln nasilja in grde nemorale, vendar je vse to bilo napovedano, vključno z njunim končnim propadom. **Clifford Goldstein** pojasnjuje.

a

Agenti FBI so poskušali podtakniti prisluškovalne naprave v domu domnevnega vodja mafije, vendar brez uspeha. Največja težava so bili štirje divji doberman, ki so se klatili po posestvu. Da bi jih premotili, so agenti končno ubrali posebno taktiko. V McDonaldsu so kupovali velike hamburgerje, odhajali ponoči do ograje in

jih metali psom. Nedolgo zatem so psi jedli burgerje iz njihovih rok, drugi agenti pa so preplezali ograjo in namestili prisluškovalne naprave.

Ne vem, ali je FBI uspela rešiti težavo s kriminalom, toda v zgodbi je fascinantno dejstvo, kako hitro so se psi navadili na nove razmere. Čeprav so bili trenirani za napad, so zaradi prijaznosti dobesedno jedli iz rok ljudi, ki naj bi jih napadli.

Je kaj drugače z ljudmi? Pravzaprav ne. Velik del starozavezne zgodovine je zgodba o izraelskem narodu, ki se je navadil ravnanja okoliških narodov in začel početi enake stvari ter prišel tako daleč, da so tudi Izraelci žrtvovali lastne otroke. „Kajti zapustili so me in mi odtujili ta kraj, ko so na

O miru smo se pogovarjali stoletja in tisočletja in vse, kar počnemo, je govorjenje.

njem zažigali kadilo drugim bogovom, ki jih niso poznali ne oni ne njihovi očetje ne Judovi kralji, ter napolnili ta kraj s krvjo nedolžnih; sezidali so Báalove višine, da so sežigali svoje sinove v ognju kot žgalne daritve Báalu, čeprav tega nisem zapovedal ne govoril in mi še na misel ni prišlo.“ (Jer 19,4.5)

nova normalnost

Celotna družba se lahko izpridi in pokvari s početjem in stvarmi, nad

katerimi so nekoč bili zgroženi, vendar so jim postale „nova normalnost“. Danes se pogosto slavijo stvari, ki so bile nekoč škandalozne in so se ljudje zaradi njih skrivali od sramu.

Kdo bi kdaj slišal o Paris Hilton, če ne bi v javnost pricurljal posnetek njenega spolnega odnosa, ki je neznano dedinjo spremenil v zvezdniško ime z lastnim TV šovom? Leto dni po aretaciji zaradi samozadovoljevanja na javnem mestu je bila znana javna oseba deležna stoječih ovacij na slovesnosti v Hollywoodu. Kaj je narobe z nami?

Seveda se družbene norme in ravnanost lahko spremenijo tudi na bolje. Kdo bi navsezadnje zanikal, da se z leti niso izboljšali odnosi z domorodnimi ljudstvi v Ameriki in Avstraliji? In da se niso spremenile pravice žensk v zahodnem svetu in to na bolje? Toda vse prepogosto stvari gredo na slabše. Bilo je pred kanček več kot sto leti, ko se je irski pisatelj James Joyce bal, da bo njegova nova igra cenzurirana zaradi besede *garter* (angl. pas za ženske nogavice), ki jo je enkrat omenil v besedilu. Toda kaj je slabše – pravkar omenjeno ali družba, v kateri je postala nova normalnost, da mladoletni otroci počnejo sexting (s pametnimi telefoni pošiljajo in sprejemajo sporočila in fotografije s pornografsko vsebino)?

Za tiste, ki poznajo Sveto pismo in njegove napovedi za zadnji čas, nič

takega seveda ne bi smelo biti prese-
nečenje. Apostol Pavel je opozoril
mladega sodelavca, da bodo ljudje
v zadnjih dneh „samoljubni, lakom-
ni, bahavi, prevzetni, preklinjevalci,
neposlušni staršem, nehvaležni in ne-
sveti, brez srca, nespravljivi, obreklji-
vi, brez samoobvladovanja, divji, brez
ljubezni do dobrega, izdajalski, pre-
drzni, napihnjeni. Raje bodo imeli na-
slade kakor Boga.“ (2 Tim 3,2-4)

Raje bodo imeli naslade kakor
Boga? Tu govori o popolnem opisu
naše družbe! Za mnoge je nova nor-
malnost zanikati celo obstoj Boga,
kaj šele takega Boga, ki naj bi ga po-
služali oziroma mu nekega dne celo
odgovarjali.

nasilje

Ne glede na to, kako zelo smo se
navadili na stvari, na katere se naj ne
bi navadili, smo še vedno lahko šoki-
rani nad nasiljem, izprijenostjo, po-
kvarjenostjo in izkoriščanjem, ki jih
vidimo po vsem svetu. Ponovno gre
za stvari, na katere nas Sveto pismo
vnaprej opozarja, da se bodo doga-
jale. Vrste, ki jih je Pavel pisal Timo-
teju, so apostolov nauk človeštvu in
morda njegove besede zvenijo ostro;
toda ali so res ostre? Potem, ko je opi-
sal človeško naravo, je dodal obtož-
bo, ki natančno odseva stanje današ-
njega sveta: „Hitre so njihove noge,
da bi *prelili kri*, uničenje in beda je na
njihovih potih. Poti miru niso spo-
znali.“ (Rim 3,15-17; ležeče dodano)

Spomladi 2012, ko so v Mehiki div-

jale mamilarske vojne, je bilo na jav-
nem mestu odvrženih 45 obglavlje-
nih trupel. Ljudje niso bili le ob-
glavljeni, temveč so bile iznakažene
tudi njihove roke in noge. Namen je
bil poslati močno sporočilo oblas-
tem in tekmečem. Komentator no-
vic je poročal, da so taka grozodejst-
va nekaj običajnega vzdolž meje
z ZDA in da je bilo od leta 2008 tam
ubitih več kakor 50.000 ljudi. Pet-
inštirideset iznakaženih trupel –
nova normalnost v Mehiki!

V Illinoisu so našli mladoporo-
čenko zabodeno v kopalni kadi. Na
sebi je še vedno imela poročno ob-
leko. Žalostno ob vsem tem je to, da
takšne in še hujše zgodbe slišimo
vsak dan. Zmajamo z glavami, cmo-
kamo z jezikom in potem odidemo
po svojih opravilih, kakor da bi prav-
kar slišali vremensko poročilo.

Ob primernih okoliščinah se bodo
celo „najboljši“ med ljudmi poslužili
srhljivega nasilja, če se jim bo to zde-
lo potrebno in če ne bodo deležni ne-
strinjanja skupnosti ter klica na od-
govornost. Winston Churchill,
eden velikih junakov 2. svetovne voj-
ne, je zapisal, da je razmišljal o bom-
bardiranju Nemčije s strupenim pli-
nom in pojasnjeval, da „je bilo v zad-
nji vojni bombardiranje nebranih
mest prepovedano, vendar sedaj to
vsi počnejo kot nekaj samoumevne-
ga. To je preprosto vprašanje spre-
membe mode, kakor sprememba
dolgih in kratkih kril pri ženskah.“

Je torej prehod z bombardiranja

mest na zastрупitev s plinom kakor sprememba dolžine kril pri žen-skah? Seveda ne. Toda o miru smo se pogovarjali stoletja in tisočletja in vse, kar počnemo, je govorjenje. Pa vendar imamo celo v enaindvajsetem stoletju vojno za vojno, prav tako kakor je to napovedal Jezus pred skoraj 2000 leti. Rekel je, da se bo pred koncem sveta „vzdignil ... narod proti narodu in kraljestvo proti kraljestvu.“ (Mr 13,8) Nikoli ni omenil, da bodo vojne pred njegovim ponovnim prihodom prenehale in zares niso.

Potem, ko je bila atomska bomba vržena na Japonsko, so vsi mislili, da atomsko orožje pomeni konec vojn. Zakaj? Zato ker so bombe bile tako uničevalne, da jih človeštvo ne bo kopicilo za prihodnje spopade. Zanimivo je, da je bilo enako rečeno nekaj stoletij pred tem po izumitvi smodnika.

kozmični spopad

Svet je sredi epskega boja kozmičnih razsežnosti. Sveto pismo ga opisuje tako: „Nato se je v nebesih razvnela vojna: Mihael in njegovi angeli so se bojevali proti zmaju. Tudi zmaj se je bojeval in njegovi angeli.“ (Raz 12,7)

Ta spopad je prišel na naš svet in v njem smo udeleženi vsi, kar nam dokazuje notranji boj, ko celo v vsakdanjih stvareh izbiramo med dobrim in hudim, pravilnim in napačnim. Na žalost prepogosto zmaga napačno, kar nam pomaga pojasniti bolno stanje današnje družbe.

Čeprav se nekateri bojujejo s svojo vestjo, so stvari tako slabe, da se drugi sploh ne zmenijo zanjo. Vzemimo na primer pokojnega Edwarda von Kloberga III, enega najbolj neslavnih lobistov v Washingtonu DC. Nihče ni bil preveč podel, da ne bi delal zanj, seveda ob primernem plačilu. V prestolnici je von Kloberg zastopal interese svojih strank – od Saddama Husseina do Nicolaea Ceausescua. Da bi razkril von Kloberga se je neki novinar pretvarjal, da je neonacist in ga prosil, naj predstavlja njegovo organizacijo, ki si prizadeva za nemško zasedbo Poljske. Ponudil mu je milijon dolarjev, če bo pomagal Nemčiji zasesti Poljsko, torej za enako dejanje, kakor je sprožilo drugo svetovno vojno! Von Kloberg je pristal na sodelovanje. Ko so ga razkrinkali, je hladnokrvni lobist odvrnil: „Sramovanje je za mevže!“

nikoli normalno

Ameriški humorist in pisatelj Mark Twain je napisal knjigo *Dogodivščine Huckleberryja Finna*, ki se dogaja na ameriškem jugu v obdobju suženjstva. Glavna oseba Huck Finn se znajde v moralni dilemi, ker pomaga sužnju Jimu pobegniti od lastnice. Toda ta ženska je Hucka rešila iz doma, kjer so ga zlorabljali in je bila do njega vedno prijazna in veliko-dušna. Naj sedaj starki povrne njeno prijaznost s sodelovanjem pri pobe-gu njenega sužnja? Govorimo o spremembi moralnosti tekom časa!

Torej, da, nekatera moralna „načela“ se spremenijo in postanejo „nova normalnost“. Toda nekatera naj se ne bi nikoli spremenila, ne glede na čas in okolje. Kljub vsemu govorjenju o moralnem relativizmu, postmodernizmu in kulturni strpnosti, kateri postmoderni liberalec ne bo osupnil nad bedo otrok, fantkov in deklic, ki so prodani v prostitucijo, nekateri že pri desetih letih? Neka mati iz Kambodže je prodala svojo sedemletno hčer v bordel v Phnom Penhu, kjer je delala kot spolna sužnja, ujeta, mučena in prisiljena v spolne odnose tudi z dvajsetimi moškimi dnevno. To se je godilo več let, dokler ni uspela čudežno pobegniti.

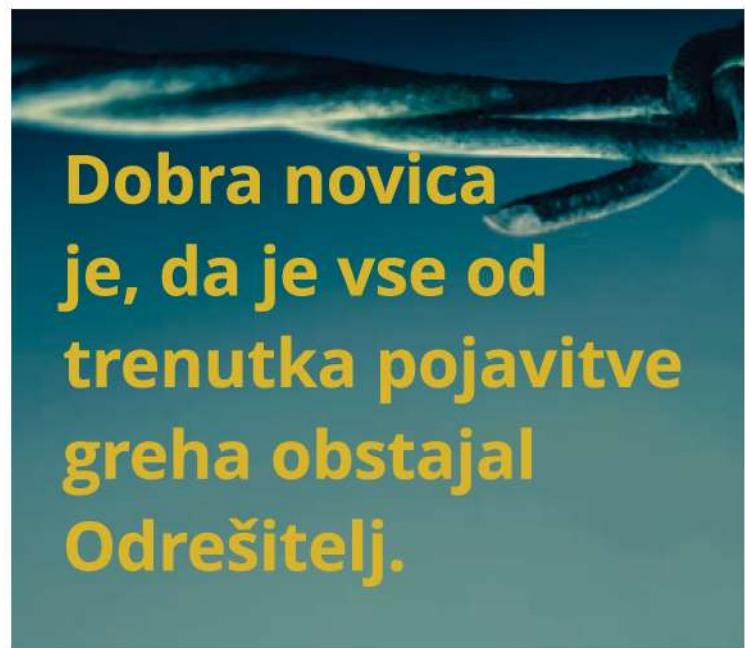
Kakšni starši bi to naredili svoji hčerki? Kakšna oseba bi se ukvarjala z zvodništvom otrok? In kakšna oseba bi porabila svoj denar za spolne odnose z otrokom? Sveto pismo ima odgovor: „Odprt grob je njihovo grlo, s svojimi jeziki pletejo zvijače, gadjji strup je pod njihovimi ustnicami, njihova usta so polna kletev in grenkobe. Hitre so njihove noge, da bi prelili kri, uničenje in beda je na njihovih potih. Poti miru niso spoznali.“ (Rim 3,13-17)

Približno 12 milijonov ljudi je ta čas žrtev prisiljene prostitucije širom sveta. Prodaja spolnih sužnjev predstavlja glede na ameriško vladno poročilo iz leta 2009 letno 30 milijard dolarjev vreden posel. In čeprav ocene nihajo, je milijone teh nesrečnih ljudi otrok, vključno s sedemletnimi fantki!

upanje sredi blaznosti

Nedvomno je naš svet bolan in pokvarjen prostor. Glede na Sveto pismo bo ostal takšen do Jezusovega prihoda in z vsakim letom postajal vse hujši. Te grozne stvari v družbi so eno od znamenj našega časa.

Toda dobra novica je, da je vse od trenutka pojavitve greha obstajal

Odrešitelj. Božji načrt zveličanja je bil narejen že pred nastankom greha. Zato je Jezus imenovan Jagne, „ki je bilo zaklano, od začetka sveta.“ (Raz 13,8 EKV)

Čeprav smo zgroženi nad strašnim stanjem današnje družbe, nad nasiljem, zatiranjem in gospodarsko nepravilnostjo, smo bili opozorjeni, da naj ga pričakujemo. In še več – obljubljeno nam je, da se bo Jezus vrnil in vse to končal. Dejansko nam je Jezus dal naslednje besede polne upanja: „Ko pa se bo to začelo goditi, se ozrite kvišku in vzdignite glave; zakaj vaše odrešenje se približuje.“

ŽIVETI Z OTROKI

z družinskim psihologom Johnom Rosemondom

BOLNI OTROCI IN TV

Moja šestletna hčerka je med boleznijo gledala preveč oddaj neke televizijske nadaljevanke, sedaj pa zvečer noče zaspati, ker jo strašijo misli, povezane z oddajami. Vedno znova se vrača iz svoje sobe in toži zaradi teh misli. Vrača se preden zaspi (zelo redko sredi noči), in potem želi, da jo pospremim nazaj v posteljo. Mi lahko svetujete, kaj naj storim?

Prvo, kar bi rekel: upam, da ste se iz te izkušnje kaj naučili. Bolni otroci so duševno in čustveno občutljivi, še posebej če imajo vročino, ter si pomen običajnih stvari zlahka predstavljajo napačno in pretirano. Izpostavljeni smejo biti le medijem, ki pomirjajo njihov centralni živčni sistem. Kakršnekoli vznemirljive televizijske oddaje niso primerne.

Naj vas opozorim glede teh gledalcev: večina bolnih otrok se pred televizorjem počuti dobro. Ko sem kot otrok

zbolel, sem ostal v postelji, barval po barvanke, bral in poslušal radio. Dejansko mi niso dovolili vstati iz postelje, razen za uporabo kopalnice, obedovanje in bruhanje (približno v tem vrstnem redu). Izdelal sem teorijo o otrocih in boleznih: Kolikor bolj zabavno je otroku med boleznijo, toliko pogosteje bo zboleval. Ne govorim o manipulaciji, govorim o preprosti asociaciji.

Odgovor na vaše vprašanje, kako ravnati z nočnimi strahovi vaše šestletnice, je odvisen od tega, kolikokrat jo vsak večer pospremite v posteljo. Če gre za manj kakor ducat ponovitev, potem jo le pospremite nazaj v posteljo. Verjemite, da bo nehala. Gre le za precej običajno oviro na poti vzgoje.

Ta čas se ne jezite in ne kaznujte, ne naredite iz tega predmet discipliniranja. Preprosto ostanite mirni in bodite mati. Ko pride iz sobe in pove, da jo je strah, jo mirno pospremite nazaj in ponovno opravite obred uspavanja. Če ji spregovorite, recite nekaj podobnega temu: „Povedala sem ti vse, kar ti znam povedati o tvojih strašljivih mislih, ljubezen moja. Nič drugega ti ne vem povedati (kar dejansko ne veste), zato pojdi nazaj v posteljo.“

Naj vas ne zmede povečanje glasnosti njenega protestiranja vključno z jokanjem. Prijazno jo pokrijte brez dodatnih besed, jo pomirjajoče poljubite za lahko noč in odidite. Ponavljajte postopek, dokler se je ne „prime“, kar lahko pomeni tudi desetkrat vsak večer. V primeru, da boste ostali mirni in odločni, predvidevam dva- do tritedensko zdravljenje, kar je dokaj zanemarljivo v primerjavi s splošno koristjo.

Zelo pomembno je, da se s hčerko ne pogovarjate o njenih strašljivih mislih. Take stvari so v 99 odstotkih obrobne in predstavljajo le nepomembno umsko „podiranje kupčka“. Pogovarjanje z otrokom o teh stvareh bo povečalo verjetnost, da se misli in občutki poglobijo in postanejo neke vrste tragedija.

zakaj ima teden 7 dni

Nekateri pravijo, da je odgovor za sedemdnevni teden skrit med zvezdami, toda do sedaj nobenemu astronomu ni uspelo usmeriti svojega zmogljivega teleskopa v vesolje in najti pojasnitev. Drugi pravijo, da je odgovor tukaj na zemlji, in sicer v obredih in navadah nekaterih starodavnih kultur, toda do sedaj imajo antropologi le nekaj sledi.

Zakaj traja teden sedem dni?

Vprašanje zveni preprosto, dokler

ne začnete iskati dokazov. Takrat hitro spoznate, da se pot nenadoma konča. Berite skupaj z mano in poskušajte razrešiti skrivnost.

Najprej opravimo kratek pregled osnovnošolskega znanja. Zemlja se zavrti okoli svoje osi vsakih 24 ur. To časovno dobo imenujemo „dan“. Mesec obkroži Zemljo približno vsakih 30 dni, zato to časovno dobo imenujemo „mesec“. Zemlja obkroži Sonce vsakih 365 dni in to časovno dobo imenujemo „leto“.

Zlahka razumemo, da gre za narav-

Za večino ljudi je sedemdnevni teden samoumeven. **Marvin Hunt** pojasnjuje, zakaj gre ravno za sedem in ne šest, osem ali deset dni.

ne enote časa, ker so osnovane na vrtenju in kroženju Zemlje in Meseca. Ta časovna znamenja so človeštvu znana že od davnine. Toda to nas še vedno ni pripeljalo do odgovora, zakaj imamo sedemdnevni teden. Zakaj ne teden osmih, devetih, desetih ali dvajsetih dni?

Pri ukvarjanju s tem vprašanjem so antropologi odkrili nekaj zanimivih namigov. Ugotovili so, da so nekatere kulture zares preizkušale pet, šest in osemdnevni teden.

Nekatera plemena v zahodni Afriki

so poskušala imeti komaj štiridnevni teden. Za časa Napoleona je francoska vlada eksperimentirala z desetdnevnim tednom. Toda tako kakor ostali, sta tudi ta dva bila zamenjana s standardnim sedemdnevnim tednom. Znanstveniki in učenjaki vse do danes niso odgovorili na vprašanje sedemdnevnega tedna.

Pa vendar odgovor obstaja. Najdemo ga lahko, naj zveni še tako čudno, samo na enem mestu – v Svetem pismu. „Sedmi dan je Bog dokončal delo, ki ga je naredil ... In Bog je

blagoslovil sedmi dan in ga posvetil, kajti ta dan je počival od vsega svojega dela, ki ga je storil, ko je ustvarjal.“ (1 Mz 2,2.3) Tako smo torej odkrili poreklo sedemdnevnega cikla, ki ga imenujemo „teden“. Vendar pa še nismo odgovorili na vprašanje, *zakaj* je Bog ustvaril ta ponavljajoči se cikel časa. Nekateri menijo, da je to njegov način ponavljanja, da pogosto pozabljiva človeška družina ne bi pozabila svojega izvora.

„Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj! ... sedmi dan pa je sobota.“

človeški spomeniki

Mogoče lahko to točko bolje razumemo, če si ogledamo načine, kako ljudje poskušamo ohraniti spomin nase. Egipčanski faraoni so gradili ogromne spomenike, imenovane obeliski, izklesane iz enega kosa rdečega granita. V gladko površino kamna so dali vrezati slavne podrobnosti o svojih bojnih zmagah in drugih dosežkih, da bi nanje zapustili spomin svojim potomcem.

Grki so za ohranitev podob svojih

junakov, atletov in filozofov uporabljali marmor in bron. Njihovi nasledniki Rimljani so izdelovali voščene maske svojih prednikov in najemali kiparje za izdelavo osebnih kipov, razstavljenih pred njihovimi hišami. V današnjem času je splošna navada odšteti več tisoč eurov za izdelavo nagrobnega spomenika.

Od faraonov do današnjih dni so spomeniki, kipi in znamenja imeli enak namen – spominjanje. Ljudje pač želimo, da se nas svet spominja.

Božji spomenik

Je lahko sedemdnevni teden Božja metoda, ki nam pomaga spominjati se našega Stvarnika?

Zamislite si, da ste pred izzivom, kako najti trajno znamenje, ki bo od začetka časa v Rajskem vrtu in skozi vso večnost spominjalo ljudi, naj spoštujejo svojega Stvarnika. Mogoče bi vklesali sporočilo v kamen, vendar

bi le-to bilo izpostavljeno erozivnim učinkom vremena.

Tudi če bi prestalo vpliv narave, bi bilo še vedno podvrženo vplivom človeškega ravnanja kakor egipčanski spomeniki. Zgodovina priča, da so osvajalci odstranjali poročila o dosežkih predhodnikov in jih zamenjali z zapisi o svojih zmagah.

Zdi se, da kamnito znamenje ne bi bilo primerno, ne glede na velikost. Navsezadnje nam je uspelo izgubiti nekaj tako pomembnega, kakor je

originalni zapis Desetih zapovedi, ki jih je Bog s svojim prstom zapisal v kamniti plošči. In kateri jezik bi izbrali za zapis, da bi bil razumljiv vsem ljudem v vseh časih?

Če upoštevamo vse težave, ali ni Bog izbral najboljšega načina s stvarjenjem sedemdnevnega tedna? Zamisel o sedmih dneh, povezanih kakor biseri na vrvi je tako enkratna, da človeštvo ne more trditi, da je naravnega izvora in da je na razložljiv način povezana z mesecem, soncem ali zvezdami. Poleg tega lahko opazimo, da sedemdnevni teden obstaja popolnoma zaradi sobote. Soboto lahko primerjamo s piko na koncu stavka. Pove vam, kdaj se morate zaustaviti. Je pika na koncu tedna. Po šestih navadnih dneh sobota prekine teden in pravi: „Tukaj se ustavi.“ Sedemdnevni teden obstaja samo zato, ker je Bog določil soboto, da označi njegov zaključek. Vsi ostali dnevi tedna so tako navadni, da jih Sveto pismo preprosto našteva kot prvi, drugi, tretji dan (1 Mz 1,5. 8. 13 itn.) itn. To je videti kot neovrgljivi dokaz, da je edini vir sedemdnevnega tedna nadnaravno delo Boga Stvarnika.

zakaj sveti čas?

Obstaja še en pomembni razlog, da je Bog ob stvarjenju ločil soboto: Bog je soboto blagoslovil in posvetil. Da bi se prepričal, da so ljudje jasno razumeli namen in nalogo sobote, jim je nekaj tisočletij pozneje dal

naslednja navodila: „Spominjaj se sobotnega dne in ga posvečuj! Šest dni delaj in opravljaj vsa svoja dela, sedmi dan pa je sobota za GOSPODA, tvojega Boga: ne opravljaj nobenega dela, ne ti ne tvoj sin ne hči ne hlapec ne dekla ne živali ne tujec, ki biva znotraj tvojih vrat! Kajti v šestih dneh je GOSPOD naredil nebo in zemljo, morje in vse, kar je v njih, sedmi dan pa je počival. Zato je GOSPOD blagoslovil sobotni dan in ga posvetil.“ (2 Mz 20,8-11)

Mar ni čudno, da so trajne samo tiste stvari, ki se jih ne moremo dotakniti, jih okusiti, slišati, vonjati ali videti? Pavel jih je imenoval nevidne stvari tega sveta. Sedemdnevni teden in sobota kot razlog za njegov obstoj sta nevidni, nespremenljivi znamenji na nevidnem toku časa. Njun obstoj se bo nadaljeval v obdobje na novo ustvarjene zemlje. „Kajti kakor novo nebo in nova zemlja, ki ju narejam, da stojita pred menoj, govori GOSPOD, tako bosta stali vaše potomstvo in vaše ime. Od mlaja do mlaja, od sobote do sobote bo prihajalo vse meso molit predme, govori GOSPOD.“ (Iz 66,22.23)

Sedemdnevni teden in sobota bosta nekaterim za vedno ostala skrivnost. Toda tisti, ki sprejmejo Božje vabilo za vstop v to časovno oazo, razumejo, da sta se sedemdnevni teden in Božja sveta sobota začela v Raju, da se danes nadaljujeta in da sta nespremenljiv del prihodnosti skozi večnost.

VAŠA SVETOPISEMKA VPRAŠANJA

Zakaj nam Bog daje svobodno voljo, bilo zapisano, še preden

V • V Lk 10,4 je Jezus zapovedal svojim učencem, naj na svojih misijonskih poteh nikogar ne pozdravljajo, enako navodilo pa je v 2 Kr 4,29 dal Elija svojemu služabniku Gehaziju. Zakaj tako?

—B. A.

O • Tedanje in sedanje orientalsko pozdravljanje je lahko formalno in dolgotrajno. Materi v 2 Kr 4,29 je umrl sin in pohitela je k Eliju, da ga obudi v življenje. Elija je zapovedal svojemu služabniku Gehaziju, naj pohiti k otroku in položi njegovo palico na otrokov obraz. Dolgotrajno pozdravljanje spotoma bi zamaknilo njegov prihod k otroku. V Lk 10,4 je Jezus poslal svoje učence pred seboj, da bi najavili njegov prihod v mestih, ki jih je želel kmalu obiskati. Zato ni želel, da zapravljajo čas z dolgotrajnim pozdravljanjem popotnikov, ki jih bodo srečevali spotoma in ki ne bodo v teh krajih med njegovim obiskom.

V • Zakaj nam Bog daje svobodno voljo, ko pa je naše življenje bilo zapisano, še preden smo se rodili?

—M. K.

O • Bog ve preteklost in prihodnost, zato ve, kaj bomo počeli, še preden to storimo. Zato je psalmist lahko izjavil: „Zares, besede še ni na mojem jeziku, glej, ti, GOSPOD, si jo že spoznal v celoti.“ (Ps 139,4) Bog ve, kaj bomo rekli, še preden spregovorimo. Toda trditi, da Bog ve, kaj bomo storili, je čisto nekaj drugega, kakor trditi, da je *vnaprej določil*, kaj bomo storili. To bi nas naredilo za robote, ki vsak trenutek izvajajo že vnaprej načrtovane Božje dejavnosti za naše življenje. To bi tudi pomenilo, da je Bog za nas načrtoval vse grehe, ki jih storimo. Toda če je On odgovoren za naše grehe, čemu naj bi njegov Sin Jezus umrl zanje? Če je On odgovoren, se je On odločil, da bomo grešili, in ne mi. Pravilna razlaga Božjega predznanja pomeni, da On ve vnaprej, kaj si bomo izbrali storiti, vendar je izbira naša. Tako imamo svobodno voljo.

V • Je Jezus vstal od mrtvih v snovem telesu ali kot duh?

—N. V.

O • To so se spraševali tudi Jezusovi učenci, ko so ga po vstajenju prvič videli. Povabil jih je, naj se dotaknejo njegovih rok in nog

ko pa je naše življenje smo se rodili?

potem pa je pred njimi pojedel kos ribe, da bi videli, da je vstal v snovnem telesu (Lk 24,36-43).

V • Ob svojem ponovnem prihodu bo Jezus vzel s seboj morda milijarde rešenih ljudi iz vseh vekov. Kje na novi zemlji jih bo nastanil po tisočletju? Bo morda z njimi koloniziral planete v drugih osončjih, ki jih bo šele ustvaril?

—N. W.

O • Raz 21,1 pravi, da na novem svetu ne bo več morja, kar bo zagotovilo veliko površino kopnega za življenje ljudi, ki nam danes ni na razpolago. Če bi število ljudi bilo preveliko za udobno namestitev na našem planetu, bi jih Bog seveda lahko naselil tudi na drugih planetih. Toda to je v njegovih rokah in ni potrebno ugibati. Vemo pa, da v vesolju obstajajo milijarde sončnih sistemov, tako da za naselitev zveličanih ne bi bilo potrebno ustvarjanje novih.

Pošljite nam svoje svetopisemsko vprašanje na naš naslov: info@dopisna-svetopisemska-sola.si

V • Nekoč sem v Znamenjih časa prebrala, da bo pravičnim sojeno pred Jezusovim ponovnim prihodom. Kako jim bo lahko sojeno, če takrat še niso vstali od mrtvih?

—E. B. Z.

O • Pavel je rekel: „Vsi se bomo namreč morali pojaviti pred Kristusovim sodnim stolom.“ (2 Kor 5,10; glejte tudi Rim 14,10) Glede na Dan 7,9-14 bo v nebesih sodba pred ustanovitvijo Božjega večnega kraljestva, torej pred Jezusovim ponovnim prihodom. Iz Dan 7,10 sta o tej sodbi očitni dve značilnosti. V sojenje bodo vključeni angeli in sodba bo osnovana na „knjigah“, ki vsebujejo Božji zapis življenja slehernega človeka. Tako je jasno, da bodo verni sojeni pred Jezusovo vrnitvijo. Ker sami na sodbi niso prisotni, jih bo zastopal Jezus, njihov posrednik. Vrsta 22 pravi, da je sodba bila razglašena v korist „svetih Najvišjega“, kar pomeni, da so bili opravičeni.

poglejte še enkrat

Charles Paddock pripoveduje zgodbo, ki ilustrira resnico, da je v težavah najboljše stvari preveriti dvakrat.

Bil je čudovit pomladni dan, ko je naša družina parkirala svoj avtomobil ob robu Velikega kanjona v Arizoni in se z velikim občudovanjem zazrla v mogočeno pokrajino pred in pod seboj. Čez čas so se drugi družinski člani odločili za pohod po označeni poti, sam pa sem ostal v vozilu in jih opazoval, kako so izginjali čez pečino.

Nenadoma me je spreletel paralizirajoč občutek. Ozrl sem se skozi okno na levi strani in res – moje vozilo se je počasi premikalo naprej! Ne hitro, vendar prehitro za mojo lokacijo. V paniki sem z vso močjo potegnil za ročno zavoro. Potem pa sem prepoznal resnico: vozilo poleg mene se je pomikalo vzvratno, moje vozilo pa se ni premaknilo niti za centimeter. Kakšno olajšanje! Srce se mi je vrnilo v okvir normalnega bitja.

Kdaj ste nazadnje bili panični zaradi slabih okoliščin, v katerih ste se znašli? Poskušajte globoko vdihniti in počakati trenutek. Morda ni niti približno tako slabo, kakor se vam zdi.

